

Passio christi simul cum
commentarijs nicolai de lyra.

Expositio passionis domini secundum Matthei; exulta ex Nicolao alicetato fratre de los stora.

Ex Matheo. c. xxv.

Nullotempore dixit. i. d. s. Postquam Matheus euangelista in principio sui euangeli declarauit personam mediatores: et ulterius legem euangelicam a deo data ad instructionem hominis transgressoris. Hic consequenter describit ipsius mediatores passionem: per quam solutum est precium nostrae redemptionis. Et dividitur in duas

partes. Quia primo ostenditur maligna Christi comprehensio per explorationem iudeorum. Secundo eius iniusta condemnatio per executionem gentilium capitulo sequenti. Prima dividitur in quatuor partes. Quia primo describitur ipsius vereditio facta non ex eius ignorantia: sed magis experientia et voluntate. Secundo ipsius venditi traditio non ex displicencia sed ex charitate. ibi prima autem die azimorum. Tertio ipsius traditio comprehensionis: non ex ipsius impotencia sed ex sua misericordia. ibi. Adhuc eloquente. Quartu comprehensionis illusio: non ex eius iniusticia sed ex eius humilitate ibi. Princeps autem sacerdotum. Circa primum quatuor per ordinem ponuntur. Primum est ipsius venditionis prenuntiatio. Secundum venditionis consultatione. ibi. Tunc congregati sunt. Tertiū venditionis occasio. ibi. Lū autem esset Iesus. Quartū venditionis modus et ordo. ibi. Tunc abiit unus ex duodecim. Circa primum considerandum. quod ea que predicta sunt capitulo precedenti predicavit Christus feria tercia ante passionem suam et eadem die predixit discipulis suis passionem suam futuram post duos dies: sicut postea fuit completum. Et quo patet quod non fuit ex ignorantia traditus sed ex sua prescientia et voluntate ut dictum est. Et hoc est ergo quod dicitur hic. Et factum est cum consumasset Iesus sermones hos omnes. Qui continentur capitulo precedenti. Dicit eadem. Die scilicet. Discipulis suis in seorsum et non coram multis.

s Ecclitis quia post biduum pascha fiet: et filius hominis tradetur ut crucifigatur.

Pascha fiet. Immolabitur agnus paschalis qui debebat immolari vespere serie quinte a quo incipiebat solemnitas sequentis diei. Et filius bonus tradetur. Quia eadē nocte traditus est a iudeis. Ut crucifigatur. Quia ulterius iudei tradiderunt ipsum pilato ad crucifigendum.

Tunc congregati sunt principes sacerdotum et seniores populi in atrium principis

pis sacerdotūq dicebatur cayphas: et cōsiliū fecerit ut iesu z dolo teneret
et occideret. Dicebat autē nō i die festo Nefortetumultus fieret i populo.

Secunda particula p̄me partis in qua ponitur ipsius vēditionis con-
sultatio; q̄ facta est feria q̄ta ante passionē: et tūc ieius nō venit i hierusa-
lē sicut fecerat alijs tribus diebus p̄cedētibus: sed māsit in bethania vt
daret iudeis locū tractādi liberius de morte sua: et hoc est quod dicitur
hic. Lūc. Iosest sequēti die post q̄ dixit iesus apostolis verba p̄missa Lō
regati sunt principes sacerdotū. Qui cōceperant erga xp̄m rancore: et
diu vt patet ex p̄missis. Seniores populi. Isti erant iudices ordenarij
de quib⁹ supra dictū est. xv. c. in principio. In atriu p̄ncipis sacer-
dotūq dicebatur cayphas. Iste est q̄ primus dederat iudeis cōsiliū de
morte xp̄i: vt habetur iohannis. xij. Et consiliū fecerit ut iesum dolo te-
neret et occiderent. Pruis enim determinauerat ipsum interficere: sed
consiliū querebāt de modo facienti: qualiter possent facere occulte: et si
ne populi seditione et hoc est quod subditur. Dicebat autē non in die
festo. Id est in solēnitate paschali imminentē de proxmo vt vīsum est.
Nefortetumultus fieret in populo. Multū. n. propter solēnitatē pasche
venerāt in hierusalē. Et q̄ alii reputabāt iesu z esse verū xp̄m. Alii autē
seducti a sacerdotib⁹ reputabant eū magiū: t̄ ideo si occideretur duran-
te solēnitate paschali timiebant periculōsam seditionē populi. Propter
quod cōsulebat mortē ei⁹ vsq; post festū differri: tñ istud cōsiliū postea
mutarūt: q̄ inuenierūt op̄tunitatē eū capiēdi per iudā vt dicetur ifra.

Lum autē esset iesus in bethania: in domo symonis leprosi. Accessit ad
eū mulier habēs alabastrū vnguēti p̄ciosi: et effudit super caput ipl⁹ re-
cubētis. Vidētes autē discipuli indignati sūt dicētes. Ut qd perditio hec
potuit. n. vnguētū istud venīdari multo: et dari pauperib⁹. Scīes autē
iesus ait illis. Quid molesti estis huic mulieri: op̄ enīz bonū operata ē
in me. Nā semper pauperes habebitis vobiscū: me autē nō semper ha-
bebitis. Multēs enīz hec vnguētū hoc in corpus meū ad sepiliētū me
fecit. Amen dico vobis vbi cūq; predicatum fuerit hoc euangeliū in
toto mundo: dicetur et q̄ hec fecit in memoriam eius.

Tertia particula prime partis. In qua ponitur venditionis xp̄i occasio
Iudas enim cupidus motus fuit ad christi venditionē: vt posset recu-
perare per hoc valore vnguēti super caput eius effusi. Et hoc est quod
dicitur Lū autē esset elus in bethania. Illud fuit factum sexto die an-
te passionem xp̄i. Ut habetur ioannis duodecimo. Sed hic recolitur
a matheo: quia fuit occasio venditionis xp̄i. Ut dictū est iam. In do-
mo symonis leprosi. Iste enim nō erat leprosus: quia iam fuerat cura-
tus a christo: renumerat tamen nomen leprosis sicut Matheus post vo-
cationem ad statū apostolicū adhuc vocabatur publicanus. vt dictū
est super ioan. decimo capitulo. Accessit ad eum mulier. Ista fuit m-
aria soror lazari. vt dicitur Joannis duodecimo. Habens alabastrum
Idest vasculum factum de alabastro: quod est genus marmoris ca-
didi. Quia tale vasculum optime conseruat vnguentā in terra illa. Et
hoc est quod dicitur. Vnguenti preciosi. Idest contentiū vnguenti.
Aduertendum tamē quod vnguentū hoc vocatur lachryma fluens de
arboribus que est multum preciosā in terra illa: quia valet ad multam
dicinalia. Effudit super caput ipsius. Sicut effuditur aqua roseacea
propter refrigerium et odorem. Recumbentis. Idest residentis in me-
sa: quia faciebant magnum festum christo et discipulis eius. Et lazai-
rus qui fuit suscitatus ab eo: erat unus de discubentibus. sicut habe-
tur ioannis duodecimo. Videntes autem discipuli indignati sunt.
Hic ponitur plurale pro singulari fini communem modum loquendi:
quia quod unus de aliqua societate facit: tota societas dicitur facere.
Solus enim iudas murmurauit: vt habetur expressius ioannis duode-
cimo. Vel si forte aliqui murmurauerūt fuerunt ab eo incitati dicentes.
Ut quid perditio hec. Putabat enim iudas vnguentū perditū propter
hoc quod non habebat apud se premū. Potuit enim venundari mul-
to. Istud expressius ponitur ioannis duodecimo: vbi dicitur q̄ poter-
rat vendi protrecentis denarijs. Et dari pauperibus. Nō dicebat hoc
iudas compatiens pauperibus: vt habetur ioannis duodecimo. Sed
dolebat quod vnguentū non fuerat sibi traditū: vt eius precū sibi reti-
neret et suraretur. Sciens autem iesus. Logitationē scilicet malignā
iude. Quid molesti estis huic mulieri? Quali diceret sine causa: Lū
ratio subditur. Opus enim bonū operata est in me: nam semper pau-
peres habebitis vobiscū. Quali diceret semper potestis recuperare ad
faciendū illis elemosynam. De autē non semper habebitis. Sed cō-
trarium videtur matth. vij. vbi dicit discipulus suis. Ecce vobis cum
visq; ad cōluminationem seculi. Sed hoc intelligitur de esse cū homi-
nibus per gratiam: et etiam sacramentaliter in sacramēto altaris. Sed
istis modis non possunt sibi corporalia obsequia exhiberi. sequitur.

Mittens n. hec vnguentū hoc in corpus meū ad sepeliēdum me fecit.
Quasi diceret in hoc facto prefigurauit sepulturam meā futuram de p
pinquo. Vnde iōannis. xij. dicitur. q̄ precepit partem vnguenti ad sepul
tura suā reseruari. Vnde credentī ē q̄ hec mulier hoc fecit edocta spū
sancto. sequitur. Amen dico vobis: vbicūq; p̄dicatō fuerit hoc euā
gelū in tototo mundo. Hoc est factū huius mulieris pertinens ad euā
gelium xp̄i. Dicitur t̄ q̄ hoc fecit in memoriaz eius. Id est ad laudem
eius recitatibit tanq̄ factum virtuosum: et hoc patet adimpletum.

t Uncabijt vnius de duodeciꝝ qui dicebatur iudas scarioth ad
principes sacerdotū: et ait illis. Quid vultis mihi dare: et ego
vobis eum tradam. At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et ex in
de querebat oportunitatem ut eum traderet.

Quarta particula p̄me partis: in qua describitur vēditionis xp̄i moi
dus t̄ ordo. Primo quātum ad tempus eū dicitur. Tunc. Id est seria
quarta qn̄ principes sacerdotū fuerūt cōgregati ad tractāduꝝ de morte
xp̄i vt dictū est. Abijt vnius ex duodeciꝝ. i. ex principalibus xp̄i discipu
lis. Qui di. iii. sca. Hoc dicitur ad differentia alteri⁹. Jude qui fuit frā
ter Jacobi minoris. Et notandū q̄ scarioth est nomen ville de qua erat
orignis iudas proditor: propter quod inde cognominabatur. Ad p̄in
cipes sacerdotū. Quos audiērat esse congregatos: ad tractandum de
morte christi. Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam. Qe
culte scilicet. et sine strepitu. propter quod mutauerunt consilium predi
ctum. At illi constituerunt ei. Id est ex pacto firmiter promiserūt. Tri
ginta argenteos. Nummus valebat decem nummos vſuales: et per
consequēs triginta argentei valebant trecentos de nummis vſualibns
vt patet manifeste si multiplicentur triginta per decem. Et sic in vēditio
ne xp̄i recuperauit valorē predicti vnguenti. Et ex inde querebat opor
tunitatē. Scilicet tēporis t̄ loci. Ut eum traderet scilicet occulte. quod
adimpleuit in nocte t̄iei sequentis. vt infra patebit.

p Rima aut̄ die azimoriū accesserūt discipuli ad iēsum dicētes,
Vbi vis paremus tibi comedere pascha? At iēsus dicit. Ite
in ciuitatē ad quendā: et dicite ei. Magister dicit: tēpus meū prope est;
spudite facio pascha cum discipulis meis. Et fecerunt discipuli sicut con
a iii

stitutis illis ieiuis: et parauerunt pascha. Vespere autem facto discumbe

bat cum duodecim discipulis suis.

Secunda particula principalis primi capituli: in qua describitur ipsius Christi venditi traditio. Vbi quatuor tanguntur. Quia primo permittitur paschale coniunctum ad proditoris reuocationem. Secundo instituitur eucharistie sacramentum ad fideliū refectionem. ibi. Lenantibus autem. Tertio predicitur discipulorum scandalum ad ipsorum premunitionem. ibi. Tunc dicitur illis. Quarto subiungitur Christi desiderium ad nostrā refectionem. ibi. Tunc venit Iesus. Dicit ergo s. c. Prima aut die azimorum. Ista dies fuit feria. v. que erat vigilia pasche. In qua immolabatur agnus paschalilis ad vesperā illius dicitur: que erat dies. xiiij. primi mēsis. Et tunc tenebatur vesci panibus azimus usque ad vesperā vigesime prime diei eiusdem mēsis. Ut habetur exodi. xij. Aduentus tamē est q̄ greci dicunt Christi cenasse cum discipulis suis ante passionē suā trēdecima die primi mēsis. Ita q̄ anticipavit immolationē agnī paschalilis per ynatiem. Quia preuidebat se passiūrū in crastinū: quando debebat agnus immolari sibi legem. Hoc autē probat ex euangelio Ioannis. xvij. Vbi dicitur q̄ Iudei ducentes Christi ad pilatum non intrauerūt in pretoriū: ut non contaminarentur; sed ut manducaret pascha. Ex quo concludit q̄ eadē die passiūs est: in qua immolabatur agnū paschalem scilicet decimaquarta diem mēsis primi. Et per consequens die trēdecima cenauit cum discipulis. Ex quo vltius concludunt q̄ Christus consecit corpus suum in pane fermentato: quia Iudei non vescabantur azimis ante vesperā ram decimaquarte diei. Ex quo vltius in tantaz misericordiā prorūpunt q̄ dicunt Mattheum Marcum et Lucam falsum scripsisse. quia describunt Christum cenasse cum apostolis prima die azimorum: in qua agnus paschalilis immolabatur. Propter quod dicunt vltius. q̄ Joannes qui scripsit posterior: in hoc corrixit eos duodecimo capitulo dicens. Ante diem festum pasche. Vbi consequenter agitur quando laniū pedes discipulorum suorum: et eadem nocte traditus est. Sed ista sunt falsa et erronea. dicere enim q̄ in scriptura canonica sit aliquid falsum: est erroreū cum si. t. tradita a spiritu sancto. Et iterum si concedatur esse falsa in aliquo loco: per consequens non potest habere aliquid firmatis in alijs locis: vt arguit Augustinus in epistola ad Hieronimū. Item q̄ dicunt Christum consecisse in fermentato: hoc est contra Chrysostomū qui fuit doctor grecus: qui dicit super Mattheū apertissime dominus demonstrauit quia a principio circūcisōnis sue usque ad diem pasche extrellum non erat contrarius diuinarum legum. In legge autem precipebatur q̄ carnes agni paschalilis comederet cum panī

bus azimis. Ergo in illa cena ultima in qua cōfecit corpus suum erant panes azimi. Et propter hoc bene scribit Mathewus qui scribit primi die azimorum. Quod aut̄ arguit de Joanne qui dicit q̄ iuste non introrunt pretoriū ne impiderentur a manducatiōne pasche. Dicentum q̄ pascha accipitur non pro agno paschali qui fuerat immolatus nocte precedenti; sed pro azimis panibus quibus vtebantur septem diebus: ad quicunq̄ comestione requirebatur q̄ homo esset mūtus. Ad secundum q̄ arguitur de euangelio Joannis duodecimo. Ante diem festum. sc̄. Dicendum est q̄ quindecima die mēsis primi: illa erat dies festiuitatis paschalis. Que tamen festiuitas incipiebat a vespere diei precedentis. Et propter hoc illa eadē die incipiebant comedere azimos panes in vespera. vt patet ex predictis. Ex quo patet q̄ Joannes non contradicit aliis: sed magis conuenit cum eis. Sequitur. Vbi vis paremus tibi comedere paschar. Id est agnum paschalem. At iesus dixit. Ite in ciuitatem ad quēdam et dicite ei. magister dicit. Mathewus hic loquitur generaliter quia christus non expressit illis nomen ad quem debebant ire. Tamen dedit eis signum per quod peterant determinate cognoscere. Secundum q̄ habetur Marcus duodecimo quarto ubi dicitur sic. Occurret vobis homo lagenam aque baulans sequimini eum: et quocunq; introierit dicite domino domus. sc̄. Tempus meum. Scilicet patienti. Prope est apud te facio pascha cum discipulis meis. Quasi diceret: prouide mihi de loco et cibo. Unde creditur q̄ ille erat discipulis christi occultus tamen. patet etiam q̄ christus ita pauper erat q̄ nec domiciliū habebat nec vnde posset cibum paschale emere. Sequitur. Vespere autem facto. Quia illa erat hora comedendi agnum paschalem. Discubebat cum duodecim discipulis suis. Ex quo patet q̄ quantum erat in se reuocabat proditorem amore primo: cum esset unus ex duodecim: et tamē non repulit illū a conuilio agni paschalis. licet eius proditio non lateret eum.

Et edentibus illis dixit. Amen dico vobis: quia v⁹nus vestrū me traditurus est. Et contristati valde ceperunt singuli dicere. Num quid ego sum domine. At ipse respondens ait. Qui intingit me cu⁹z manū in parapside: hic metraderet. Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de illo.

Hic reuocat p̄titorē dolore p̄dicendo coram eo passionē suaz; que debebat esse discipulis suis materia doloris. Et hoc est quod dicitur.

Amen dico vobis quia unus vestrum. Id est duodecim discipulorum primus capitulo. Ade traditurus est. Et contrastati valde. tc. Non solum propter mōtez magistri sui futurā contrastati sunt: sed q̄r quilibet timebat de se ne ceterille qui debebat eum tradere. propter quod Leperū singuli dicere: nū quid ego sum domine. Quia quilibet debet sibi timere de peccato futuro quantumcumq; sit sanctus. At ipse respondēs ait: qui intingit mecum manum in variapside: hic me tradet. Per hoc non poterant perpendere quis esset determinatus: quia omnes comedebant in eodem vase in quo erant carnes agni paschalis posite. Filius quidē hominis vadit ad passionē suam sicut scriptū est de illo. Isaye. liij. vbi dicitur sic. Tānq; quis ad occisionē ducetur. tc. Et danielis. ix. Post hebdomadas. lxxij. occidetur christus. Et in pluribus alijs locis similiter habetur.

De homini illi per quem filius hominis tradetur: bonum erat ei si natus non fuisset homo ille.

Hic tertio reuocat proditorem timore: predicēdo ei penam damnationis sue dices. De autem homini illi per quem filius hominis tradetur: bonum erat ei: si natus non fuisset homo ille. Minus enim malum accipitur hic pro bono. minus autem malum est nō esse simpliciter: q̄ estē datum. Quia et si non sit minus malum ratione pene adiuncte que non priuat totum esse creatum: minus tamen est ratione culpe mortalis: q̄ inseparabiliter adheret damnatis. Et ipsa non solum priuat quoddam esse creatum sicut pena. Sed etiam priuat bonum infinitum. scilicet divinū: propter quod esse miserū miseria culpe mortalis eternaliter. Hoc est peius q̄ sit non esse simpliciter.

Respondes autem iudas qui tradidit eum dixit. Nunquid ego sum rabi? Ait illi. tu dixisti.

Hic quartore uocat proditorem pudore. Quia ille ostendit se suam prōditionem cognoscere. Et hoc est quod dicitur. Respondes autem iudas qui tradidit eum dixit: nunquid ego sum rabi? Si enim iudas alij de hoc querentibus tacuisset: redidisset se eis suspectum. Ait illi tu dixisti. Et in hoc delictum suum alij non publicauit: sed conscientie significauit se eius delictum scire. Poterat enim per hoc verbum mentem iudee sic mouere: quod alios latebrat.

c Enantiis autem eis accepit Iesus panem et benedixit: ac

fregit deditq; discipulis suis t alt. Accipite t comedite hoc est corpus meum. Et accipiens calicem gratias egit; et dedit illis dicens. Bibite ex hoc omnes. Hic est sanguis meus noui testamenti qui promulgas effundetur in remissionem peccatorum.

Secunda particula secunde partis in qua instituitur eucharistie sacramentum ad dominici passionis recordatione. Et dividitur in tres partes, quia primo describitur huius sacramenti institutio. Secundo predicitur immortalis vite inchoatio. ibi. dico autem vobis. Tertio pro utroq; redditur gratiaru; actio. ibi. et by mino dicto. Circa primum ad uertenduz; q; istud sacramentu; sub dupli specie institutum est scilicet panis t vini: quia panis conuertitur in corpus christi; t vini in sanguinem. Et iste conversiones fiunt separatim quia christi sanguis fuit separatus a corpore vel a carne in passione. Hoc autem sacramentu; vt dictu; est institutu; est quasi quoddam memoriale illius passionis; t ideo concreatio carnis t sanguinis fuit sub i speciebus distinctis. Considerantu; q; sub utraq; specie est totus xps. quia sub specie panis est tatum corporis ex vi conversionis vel sacramenti. sanguis autem et anima t diuinitas sunt ibi ex concomitantia naturali et inseparabili. Similiter sub specie vini sanguis tantum est ibi ex vi sacramento; cetera autem ex concomitantia ut diffusus tractatur quarto sententiarum. Dicitergo. Lenantibus autem illis. Idei post q; comedenter carnes agni paschalis ante q; surgeat ret de cena. Acceptit iesus panem. Quia vbi terminatur figura ab iudeo bet incipere veritas. agnus autem paschalis erat figurabui; sacramenta t ideo institutu; est post comeditionem agni. Et benedixit. In hoc dedit nobis exemplum q; ante sumptionem huius sacramentis debet mes eleuarum deum. Ac fregit dedit discipulis suis. Inter quos erati iudas vt dicunt sancti communiter. Licet hilarius dicat contrariu;. Ratio autem quare christus dedit ei corpus suum fuit: quia peccatum eius erat discipulis alijs occultum. t propter hoc in ecclesia obseruatur: q; peccatori occulto eucharistia non negatur. Et ait accipite t comedite hoc est corpus meum. Si enim verbum christi est tante virtutis: q; fecit t enibilo omnem creaturam: non est mirum si unam creaturam couerterat in aliam. Et accipiens calicem. separatim consecrabit sanguinem a corpora ratione predicta. Gratias egit. Eadem ratione sicut in consecratione corporis dictu; est. Sequitur. Hic est san. me. no. testa. Idei ad confirmationem nouitatem. Quia sicut vetus testamentu; est in sanguine animalium

immolatorū. ut habetur Exodi. xxiiii. Ita nouū testamētū sanguine chri-
sti consecratū est. In quo apparet excellētia noui testamenti respectu
veteris. Ut arguit apostolus ad hebreos. ix. Qui pro multis effundē-
tur in remissionem peccatorum. Dicit autem pro multis. Quia sanguis
christi pro omnibus effusus fuit quantum ad sufficientiam; quantum
autem ad efficaciam non fuit effusus pro omnibus.

D Ico aut̄ vobis: nō bibā ammodo de hoc genimine vītis usq;
in diem illū cum illud bibā in regno patris mei.

Hic consequenter predicitur eterne vite inchoatio. Quia perceptio
huius sacramenti dat vitaz eternā. Sed q̄ dicit salvator Joan. vi. qui
manducat meā carnē: t̄ bibit meū sanguineū habet vitam eternaz. Di-
cit ergo. Dico aut̄ vobis: non bibā ammodo. Hoc est ab hora qua in-
stituit hoc sacramentū. De hoc genimine vītis. Hoc est de vīno qui
generatur in vite. Usq; in diē illum cū illud bibam nouū. Id est nouo
modo. Hoc fuit impletum: quādo post resurrectionē suaz comedet
bibit cū apostolis suis: ad declarationē sue resurrectionis. Ut habetur
Luce ultimo. Et tūc bibit nouo mode: quia corpus suū non erat tūc pas-
sibile t̄ mortale: sed gloriosuz non indigēs cibo vel potū. Sed soluz co-
medit ad declarandū veritatē sue resurrectionis ut dictū est. In regno
patris mei. Id est ego tūc existēs in regno patris mei bibam tunc vobis
cum modo predicto. Licet enim christus fuerit beatus ex parte anime
ab instanti concepcionis: ex parte tūi corporis erat viator: t̄ passibilisante
resurrectionē suā. Sed cōpleta resurrectiōe fuit beat⁹ in aia t̄ in corpore.

Et hymno dicto exierunt in montem oliueni.

Hic consequenter ponitur pro predictis gratiarū actio. Dicit ergo
Ethymno. Id est cantico diuīne laudis. Dicto. Pro sacramēti institu-
tione: et nouē vīte denunciationē scilicet in loco ubi ista erant facta. Ex-
ierunt in montem oliueni. Hoc est versus montem oliueni. Quia locus
ad quem christus existit in quo fuit captus: erat situs in pete montis clu-
ueti ut dictum est.

L Uic dixit illis iesus: omnes vos scandalum patiemini in
me in ista nocte. Scriptū est enī percutiam pastorem: t̄ disper-
gētur oves gregis. Post q̄ autē resurrexero: p̄cedam vos in galileaz.
Tertia particula secunde partis: in qua predictur discipulorum scāta

lū ad eorū premunitionē. Et primo p̄dicitur in generali respectu omniū.
Secundo in speciali respectu petri, ibi. Respōdēs aut. Dicit igitur. Qm
nes vos scādalūpa. Idestruina in peccatum. In me. Idestrēcētēs a
me ppter timorē humānū. In ista nocte. Futura enī cōtingētia p̄di
cit eis certitudinaliter et determinato tēpore: vt cognoscāt ipm esse deū
q̄ potest talia cognoscere, p̄pria virtute. Scriptū est enī, zācharie, xxii.
Percutiā pasto. Idest xpz. Et dispergentur ques. i. discipuli ex timore
fugientes. Aduertēdūt q̄ zācharie, xii. mutātur verbalicet s̄t eadē sen
tētia. Quia ibi ponit p̄phetia ac si propheta loquatur ad tñz dicens
percute pastore. tc. Hic aut ponit ac si tñs loquatur dicēs percutiām
pastoretc. Quia idem est verbū domini et p̄phete: licet t̄ uel simote.
Quia ipsius domini principaliter; et ipsius p̄phete instrumentaliter.
Postq̄ aut̄ resur. Hoc addit ad cōsolationē eorū: vt q̄ audita eius mor
te erant desolati: auditacius futura resurrectionē essent aliqualiter cōso
lati. Precedā vos in galileā. Nō solū p̄mittit eis vi:one suā in beatitu
dine: et in loco multū distāti: sed in regione p̄pinqua: scilicet in galilea.

Respōdēs aut̄ petrus ait illi. Et si omnes scādalizati fuerint in te: ego
nū q̄ scādalizabor. A t̄ illi ieses. Amē dico tibi: quia in hac nocte anteq̄
gallus cātet ter: me negabis. A t̄ illi petrus. Etiam si oportuerit me mori
tecum non te negabo. Similiter omnes discipuli dixerunt.

Hic specialiter p̄dicat scādalū petri. Respōdēs aut̄ petrus. Quia
erat ceteris feruentior. Aut illi. Et si omnes scādalizati fuerint in te. tc.
In hoc nō mentiebatur: quia sic habebat in mēte. sed presumptuose lo
quebatur: non considerans debilitatem fragilitatis sue: propter quod
grauius ceteris permisus est cadere. Et iteruz: q̄ futurus erat pastor
ecclesie: ut ex suocasū sciret alijs condescēdere. Aut illi iesus. Amē dī.
tibi anteq̄ gallus cātatter me negabis. Mar, xiiij. dicitur expressius: an
teq̄ gallis vocē dederit: ter me es negaturus. Augusti: in libro te cō
cordia euangelistaruz dicit. q̄ tertia negatio petri fuit inchoata cuam an
quia negatio finit letitatem suam accepta: habet aliquem tractum
temporis: In hoc enim includitur verbum illorum qui t̄ iccbant petro
tu ex illis es: et argumentum quod ad ueebant exploqua eius: tne
gatio petri sequens. Et sic patet. q̄ bene potuit inchoari illa negatio
anteq̄ gallus primo cantaret. et p̄est terminari. Matheus ergo Lui
cas et Joannes. qui dicunt petrum ter negasse christum ante primū

g illi cantū: loquitur habēdo respectū ad negatiōis inchoationē. Mar-
cus aut̄ qui dic̄t tertiam negationem petri esse post primū galli cantum
et ante secūdum: loquitur habēdo respectū ad negationis consumatio-
nē. Aut illi petrus: et si oportuerit me. tc. Petrus et alij discipuli hoc di-
cedo non dixerūt mēdaciū: quia sic cogitabant fore: dixerunt tamen fal-
sum quia contrarium accidit.

L Nunc venit iesus cū illis in villā: que dicitur gethsemani. et
dixit discipulis suis. Sedete hic donec vadaz illuc et orem.
Et assūpto petro et duobus filijs zebedei: cepit cōtristari et mestus esse
Tūc ait illis. Tristis ē aia mea vsq; ad mortē sustinete et vigilate mecū.

Quarta particula secūde partis: in qua ostēditur xp̄i desiderium ad
nostrā redēptionē. quod ostēdit tripliciter xp̄s. Primo anxiādo. secū-
do orādo. ibi. Et progressus pusillū. tertio proditor occurrēdo. ibi. Ec-
ce appropinq̄bit. Circaprimū aduertendū: q̄ anxietas animi est passio
causata ex apprehēsione magni mali de proximo imminētis impossibili-
tis ad euadendū. Ch̄ristus aut̄ videbat in ore acerbissimā sibi de proxim-
o imminētē et nō euasiblē: quia sciebat hoc esse determinatū a deo
patre: a cuius determinatiōe nō poterat declinare cū non posset peccare.
Istatī necessitas libertatē arbitrij nō tollebat: igitur ex tali morte sic im-
minēte xp̄s habebat materiā maxie anxietas. Itē pars sensitū nō al-
leinabatur a tali anxieta: ex contēplatiōe diuine essentiē seu prōptitudi-
ne volūtatis q̄ erat in superiori parte anime nō fieret infūctia in inferiorē:
vt sic esset ibi dolor partis sensitū maximus ad nostrā redēptionē. Ex
quo ergo est tali anxieta xp̄s non fugiebat: sed magis venit ad locum
vb̄ proditorem venturū sciebat. ostendit desiderium ad nostrām re-
dēptionem. Et hoc est quod dicitur hic. Tunc venit iesus cum illis:
Id est discipulis suis. In villam que dicitur gethsemani. Illa enim
villa erat sita in pede montis oluenti. Et propter hoc dicitur Luce. xxii. q̄
venit in montem oluarum. In fine etiā illius ville erat quidam ori-
tus contēplationi aptus. Et illuc intravit iesus: vt dicitur Joānis. xviii. et
ē vltra torrentē cedrō. vt dicitur ibidē q̄ vallis iōsaphatē est intermedīa in
ter montē oluenti et cūntatē hierusalē. Ozrens aut̄ cedron currit per me-
diū illius vallis. Et sic patet q̄ euangeliste cōcordant de loco: licet ip̄m
diuersimode nominēt. Et dixit discipulis suis. sedete hic. Hoc dixit octo
apostolis: q̄ iudas non erat ibi et tres secūdūxerit. vnde sequitur. Et as-
sumpto petro et duobus filijs zebedei. Iste. ii. tres erāt magis familiares

ipso ipso: et ad eius secretam agis ad mittebatur quod alii. ratio autem facta est supra. xvij. ca. Lepit contrastari et mestus esse. Hoc fuit ad ostendendum veritatem humane nature. Et quod ista tristitia fuerit maxima subditur. Tristis est anima mea usque ad mortem. et potest vivere usque accipi duplamente: uno modo intensius: quia tantum intensa erat quantum poterat esse: et visum est. Alio modo extensius: quia durauit usque ad horam mortis. Sustinet hic et vigilare tecum. Tantum amici speciales qui debent in angustiis amicis assistere.

e **L** progressus pusillum procedit in faciem suam orans et dices

Pater noster: si possibile est transeat a me calix iste: verum tamen non sicut ego volo. sed sicut tu. Et venit ad discipulos suos et inuenit eos dormientes: et dicit petro sic. Non potuisti una hora vigilare mecum et vigilare et orare ut non intretis in temptationem. Spiritus quidem promptus est caro autem infirma. Iterum secundo abiit et orauit dices. Pater noster si non potest hic calix transire nisi bibam illum: fiat voluntas tua. Et venit iterum et inuenit eos dormientes. Erant enim oculi eorum grauati et relictis illis: iterum abiit et orauit tertio eundem sermonem dicens. Tunc venit ad discipulos suos et dicit illis. Dormite iam et requiescite.

Hic ostenditur christi desiderium ad nostram redemtionem: quia per orationem offerebat spiritum et eo patri pro nobis. que quidem oratio ostenditur perfecta; quia solitaria. cum dicitur. Et progressus pusillum. Recedens aliquantulum a predictis tribus apostolis. quia oratio est elevatio mentis in deum: quod melius sit quando homo est sequestratus ab aliis Secundo quod humiliis: quod notatur cum dicitur procedit in faciem suam. Tertio quia deuota cum dicit. Pater noster. Quarto quia recta: quod voluntarie pdestinationis diuine quod notatur cum dicitur. Si possibile est trahere a me calix te. Sed voluntate sua supponit voluntati diuine dices. Verum tamen non sicut ego volo: sed sicut tu. Quinto charitativa: quod in agonia mortis positus dulciter suos discipulos visitabat. unde sequitur. Et evenit ad discipulos suos. te. Et dicit petro sic. Quasi dicat non ostendis tantum feruorem factum: quod verbo. lequitur. Vigilate et orate: unde in

tretis intentione. Id est non superuenientem in atentatione de proximo
imminet: sicut fuerunt postea superati. Spiritus quidem promptus est
ad dicendum scilicet quod estis parati pro me mori: ut patet ex precet eius
Caro autem infirma. Ad sustinendam imminentem tentationem. Hoc autem dixit
Iesus: quia apostoli dixerat ex magno spiritu prius mortez subire: quod iesus
negare. cuius tamen contrarium fecerunt impulsu carnali. Iterum secundo
abijt et oravit eundem sermonem tecum. Vbi iterum orationem: ostendens quod
oratio debet esse continua. similiter iterat vocationem discipulorum suorum
quia opera charitatis debet esse continua orationem. Et relictus illis: iterum
abijt et oravit tertio eundem sermonem. tecum. Ter orationem replicat: sicut
ter fuerat etiam. vi patuit. iij. ca. ut liberet nos proximo a malis posteritis per
veniam. Secundo a presentibus per tutelam. Tertio a futuris per cautelam.
Tunc venit ad discipulos suos. Ter discipulos vultat: sicut ter orat ratio
ne predicta. Et dicit illis. Quali copatiens eis propter temptationem de proximo
eis iminet. Dormite itaque et regescite. Id est parum poteritis hoc facere.

e. Ecce appropinquabit hora: et filius hominis tradetur in manus
peccatorum: surgite eamus. Ecce appropinquabit quando me tradet.

Tertio ostenditur Iesus desiderium ad nostram redemptionem. quianon so
lit proutorem cum turba venientem expectauit: sed etiam occurrit eis. ut ha
betur Iohannes. xviiij. Et hoc est quod dicitur hic. Ecce appropinquauit
hora. Postquam enim dixerat discipulis suis. dormite iam et requiescite
ut dictum est: dimisit eos aliquantulum quiescere. Postea cum sciebat iudas
appropinquantem dixit eis. Sufficiet. ut habetur. Marcii. xiiiij. Et tunc
enigmant eos decens. Ecce appropinquabit hora. tecum.

e. Dhuceo loquente: ecce iudas unus de duodecim venit. et
cum eo turba multa cum gladiis et fistibus missi a principibus
sacerdotum et senioribus populi. qui autem tradidit eum: dedit eis signum dicentes.
Quemcumque osculatus fuero: ipse est tenete eum. Et confessim accedens
ad Iesum: dixit. Tu es rabbi. Et osculatus est eum. Dixitque illi Iesus. Amice ad
quod venisti? Tunc accesserunt et manus iniecerunt in Iesum; et tenuerunt eum.

Hec est tertia pars principalis huius capituli: ubi describitur ipsius
christi traditioni comprehensio. Vbi tria describuntur per ordinem. Pr

mum est ipsius iude fraudulenta. Secundum est christi patientia. Ibi.
Et ecce vn⁹. Tertium: discipulorum ignavia. ibi Tūc discipuli. Circa
primum dicitur sic. Adhuc eo loquēte. Scilicet p̄p̄ cum discipulis suis
Ecce iudas vñus de duodecim. Id est de principalibus christi discipu-
lis. Venit ⁊ cū eo turba multa cū gladijs. tc. Talem autem turbam ad
dixit: ne forte alij credentes in christūp̄m vellent eripere. sequitur.
Qui autem tradidit cū dedit eis signū. tc. Hoc autem fecit ne loco christi ca-
peret Jacobū minorem: qui erat similis christo in facie. propter quod
dicebatur specialiter frater domini. sequitur. Et osculatus est eum. In
quo apparet maxima christi mansuetudo: qui non negavit osculūp̄m pro/
ditor suo. Dixitq; illi iesus. Amice ad qđ venisti. Quasi dicat: tu osten-
dis amiciciam signo: ⁊ agis proditionem te facto: quod patet ex hoc
quod sequitur. Tunc accesserūt. Illi scilicet qui erant in comitatu in-
de. Et manus inicerunt in iesum. Violentia qđ tum erat ex parte ipso
rum. Et tenuerunt eū. Quando enim voluit tentus est ⁊ non ante.

e Ecce vñus ex his qui erant cum iesu: extēdens manū ex-
emit gladiū suū: ⁊ percutiens seruū principis sacerdotū ami-
putauit auriculam eius. Tunc ait illi iesus. Conuerte gladiū tuū in lo-
cum suum. Omnes enim qui acceperint gladium: gladio peribunt,
An putes quia non possum rogare patrem meum: et exhibebit mihi
modo plusq; duodecim legiones angelorum? Qui modo ergo imple-
buntur scripture? Quia sic oportet fieri.

Secunda particula tertie partis: in qua describitur ipsius christi pati-
entia: ⁊ hoc duplicitate. Primo facto. secundo verbo: ibi In illa hora. Pa-
tiēta autem christi facto ostēditur in hoc qđ discipulos suos prohibuit a de-
fensione ei⁹. ⁊ hoc est qđ dicit. Et ecce vñus ex his qui erāt cū iesu. Iste
fuit petrus. vt habetur ioannis. xviii. Extendēs manū exemit gradū
suū. Dabebat enim duos gladios: vt habetur lucc. xij. quos credo fu-
isse duoscultellos magnos quibus vñ fuerant in decisōe agni pascha-
lis. Et per cutiēs seruū p̄ncipis sacer. am. au. ei⁹. Quē triā manū xp̄s
extētu suo. vt habetur luce. xxij. Et in hoc adimpleuit xp̄s quod predi-
cat mathei. v. Bis facite his qui oderūt vos. Tūc ait illi iesus: conuerte
glātu in locū suū. Prohibendo defensionē armorū. et ad hoc inducit

multiplicem rationem, prima ratio tangitur ibi. Omnes, n. qui acce-
gladium; gla. peribat. Gladiū enim accipit qui eo vtitur ad vindictam
propria auctoritate; et hoc est illicitum. gladio autem vtitur sibi tradito;
qui eo vtitur ad punicione malorum zelo iusticie, sicut principes qui
auctoritatem habent a deo: quia in hoc princeps minister dei est, vt di-
cit Paulus apostolus: et similiter ministri ad hoc a principibus consti-
tuti. Secundā rationem assignat cū dicit. An putas quia non possum
rogare patrem meū. Quasi diceret: per aliam viā possem euadere si vel
lem. Et exhibebit mibi modo plusq; duodecim legiones angelorum.
Legio autem vna continet: sex milia sexcentos sexaginta sex. Aduerte
dum tamen: q; xp̄s non dicit hoc propter hoc q; indigeret auxilio ange-
lorum: sed magis ecōuerso ipsi indigent suo auxilio: sed vt ostendat q;
pluribus modis poterat euadere. Tertiam rationē assignat cum dicit.
Quomodo ergo implebūtur scripture. Scripture enim diuinus re/
uelatio loquuntur expresse de passione xp̄i. vt patet ysaie, luij, et danielis.
lx, et in pluribus alijs locis: q; nō implerentur nisi xp̄s pateretur quod est
incōueniens: cum sint diruatae a prima veritate, ppter quod subditur.
Quia sic oportet fieri. Quia ex quo aliquid est secundū predestinationē
a deo p̄dictū: oportet illud impleri. ibi enim est necessitas cōsequentie:
nō tamē cōsequentis: q; diuina p̄ordinatio nō tollit cōtingentia a reb⁹.

Nilla hora dixit iesus turbis. Tanq; ad latronem existis cū
gladijs et fustibus cōprehendere me? quottidie apud vos se-
debam docens in templo: et nō metuistis. Hoc autem totum factū
est: vt adimplerentur scripture prophetarum.

Hic describitur xp̄i patientia verbo: quia non impatienter: sed ratio-
nabiliter alloquitus est turbam ipsum cōprehendentem. Tanq; ad
latronem existis cū gladijs et fustibus cōprehendere me. Quasi dicat:
sine causa fecistis hoc, cui⁹ rationē assignat dices. Quottidie id est fre-
quenter. Apud vos, i. in loco in quo habetis potestate. Sedebat: pacifi-
ce, i. sine armis. Quasi diceret: tūc potuistis me cōprehēdere, sequitur:
Hoc autem totum factum est: vt adimplerentur scripture prophetarū.
Quia scriptū erat de eo q; tractaretur sicut malefactor et latro, ysaie, luij.
Eum sceleratis reputatus est.

¶ Vnde discipuli oēs relicto eo fugient. At illi tenetes iesu; du-
xerint ad cayphā principē sacerdotū ubi scribe et seniores cōuenerant.

Tertia particula tertie partis: in qua describitur discipulorum Christi ignavia. Primo omnium in generali: cui dicitur. Tunc discipulio es relicto eo Iudeus Christo. Fugerunt timore perterriti et dimiserunt magistrum suum sicut latronem deduci propter quod sequitur. At illi te. id est. dum ad cayphas. Liceat n. primo fuerat ductus ad annam. ut dicitur Joan. xviiij. in Matthaeo de hoc non facit mentionem: quia non fuit ibi ductus nisi propter quidam reuerentiam: quia erat sacerdote cayphe ut ibide dicitur. Vbi scribe. Iudeus legis periti. Et seniores populi. Iudei iudices ordinarij: ut supra visum est cap. xv. Conuenierunt. Ad examinandum et iudicandum christum.

p Etrus autem sequebatur eum alonge usque in atrium principis sacerdotum. et ingressus intro sedebat cum ministris ut videret sinez.

Vicponitur ignavia petri in speciali cui dicitur quod Sequebatur eius auge. Quia timebat ne perciperetur eius esse discipulus. sequitur. Et ingressus intro. Qualiter autem ingressus fuerit: dicitur Joannis. xviiij. scilicet per impetrationem alterius discipuli qui erat notus pontifici. Ut videat finem. Licet autem non auderet christum confiteri seu defendere: tamen volebat videre quid finaliter fieret de eo.

p Principes autem sacerdotum et omnes consilium querebant falsum testimoniū contra Iesum: ut eum morti traducerent. et non conuenierunt: cui multi falsi testes accesserint. Nouissime autem venerunt duo falsi testes et dixerunt. Hic dixit. Possumus destruere templum dei: et post triduum redificare illud.

Hec est quarta pars principalis huius capituli. In qua describitur ipsius Christi apprehensi illusio. ubi quatuor tanguntur per ordinem. Primus est eius accusatio maligna per falsos testes. Secundus accusatio iniusta condonatio per malos iudices. ibi. Et surgens. Tertius condonati vita per ratio per malignos apparatores. ibi. Tunc expuerunt. Quartus petrine gatio per tres vices. ibi. Petrus autem sedebat. Circa primus dicitur sic. Principes autem sacerdotum et omnes consilium querebant falsum testimoniū. et. Quia verum non poterant conuenire. Ut eum morti traducerent. Per pilatum presidem: quia ipsi non habebant alteram iusticiam. Et non conuenierunt. Unde posserunt eum accusare tamquam dignum morte coram pilato. Cum multi falsi testes accesserint. Ad id quod dictum est procurandū. Nouissime autem venerunt duo falsi testes et dixerunt. hic dixit possumus destruere templum dei. Sed acrius quomodo ostenduntur falsi testes: quod Joan. iij. scribitur quod Christus dixit in

deis. Soluite templū hoc et in tribus diebus excitabo illud. Quod vide
tur idem esse cum eo quod hic dicitur. Dicendū q̄ illa verba que dixit
xps Joannis. ii. intelliguntur de templo corporis sui. vt ibidem dicitur
et hoc sonant verba ibidem posita quia dixit ibi. Soluite templum hoc
Non precipiendo eis: sed predicendo eis quid essent facturi. dissoluendo
corpus eius: quod erat templū spirituale dei. Vnde sensus est. Solui-
te. i. soluēti corpus meū per mortē quā mibi inferetis vnde sequntur ibidē
Et in tribus diebus excitabo illud. Excitare enim est a somno mortis
reucare. quod non competit templo materiali: sed templo spirituali. s.
suo corpori. Isti autem testes loquebantur ac si de templo materiali xps
intellexissem: cum dicebat in tribus diebus reedificabo illud: quia reedi-
cabo propriētē templū māteriale. Item non dixit destruam vel
possim destruere: vt ipsi imponūt. sed dixit soluite. i. soluēti mortē mibi
inferendo: p̄dicens mortē suā et resurrectionē: vt patet ex predictis
Et sic patet q̄ isti testes mutauerunt verba eius et sentenciam: in quo ap-
paret falsitas eorum. dato etiam q̄ bene receperint verba eius et senten-
ciam: tamen possunt dici falsi testes alia ratione. s. ex falsa intencionē: q̄
intendebat procurare mortem innocentis.

e **T**urgens princeps sacerdotum ait illi. Nihil respondes ad
ea que isti aduersum te testificantur? Jesus autem tacebat. Et
princeps sacerdotum ait illi. Adiuro te per deūz viūz: vt dicas nobis si
tu es xps filius dei? Dicit illi jesus. Tu dixisti. veruntamē dico vobis
animodo videbitis filium hominis sedentem a dextris virtutis dei: et
venientem in nubibus celi. Tunc princeps sacerdotum scidit vestimentē
ea sua dicens. Blasphemauit: quid adhuc egemus testibus? Ecce nūc
audistis blasphemiam. Quid vobis videtur. At illi respondentes dixe-
runt Reus est mortis.

Secunda particula quarte partis: In qua ostenditur qualiter chris-
tus condemnatus est per malos indices. dicit ergo sic. Et surgens
princeps sacerdotum. Ex impaciencia surrexit de tribunalī: quia nō in-
ueniebat unde posset iuste xps cōdēnari. Ait illi. nihil respōdes ad ea,
zc. Quia ea que cōtra xp̄m dicebantur erant falsa et respōsione indigna
ideo nolebat respōdere. Itē q̄ volebat adimplere illud quod de ipso scri-

ptū erat. Ysaye.ij. Quasi agnus corātōntē se obmutescet: t nō espē
rūt os sūnū. legitur. At iuro te per dēū viū. Ad hoc autē respēndit xps:
propter reueretiā dñimi nominis inuocati dicēs. Tu dixisti. Supple
veritatē: quod patet ex sequētib⁹. Verūtāmē dico vobis: ammodo vi
debitis si. ho. se. a dēx. vir. de. tc. Quia in iudicio extremo sic videbitur
ab alijs q̄ enīm iuste condēnauerunt. dicit igitur. Ammodo: q̄ ratē pore
sue passionis eū vltērūs nō viderunt. Tūc princeps sacerdotiū scidit
vesti. Iste erat mos iudeorū scindere vestimenta in signū doleas: quan
do audiebat blasphemia diuinū nominis. hoc autē imponebat princeps
sacerdotiū xpo. ppter quod subditur. Blasphemauit. Propter quod
ip̄i t alij asilentes iudicauerunt eum dignum morte: cum tamen di
ceret veritatem: vt patet multipliciter ex predictis in hoc euangelio.

e Vnū expuerūt in faciem eius. et collaphis eum cederunt

Alij autē palmas in faciem eius dederunt dicentes. Pro

p̄hetiza nobis christe: quis est qui te percussit.

Hic consequenter ostendit qualiter xps fuit turpiter vituperatus
per malignos apparitores. et hoc dupliciter. Primo facto cum dicit:
Expuerunt in faciem eius. Tāq̄ in hominem pestiferū t dignū mor
te. Nos enim erar iudeorū super tales spuere in contemptū. Et colla
phis eum cederūt. Sine causa percutiendo t vituperando eum. secun
do verbo dicētes. Prop̄hetiza no. tc. Quasi dicat tu es falsus p̄pheta.

p Etrus vero sedebat foris in atrio: t accessit ad eum vna ancil

la dicens. Et tu cum iesu galileo eras. At ille negauit coram
omnibus dicens. Nescio quid dicas. Exēte aucte; illo iauia; vidit eūz
alia ancilla: t ait his q̄ erāt ibi. Et hic erat cū jesu nazareno. Et iterū nega
uit cū iuramēto: q̄ nō noui hoīez. Et post pusillū accesserūt q̄ stabat t di
xerūt petro. vere t tu ex illis es: nā t leq̄la tua manifestū te facit. Tūce
p̄t detestari t iurare: q̄i nō nouisset hominē: t cōtinuo gallus cantauit.
Et recordatus est petrus verbis iesu quod dixerat: priusq̄ gallus cantet
ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare.

b ij

Hic ostenditur qualiter Christus fuit negatus a suo discipulo per tres vi-
ces. Primo simpliciter verbo. Secundo cum iuramento. Tertio per detestatio-
ne cum iuramento. id est quod est quando aliquis non solum iu-
rat per deum; sed etiam imprecatur sibi metu aliquod malum nisi id quod dicit
sit verum. dicit igitur. Petrus vero sedebat foris in atrio. Non enim petrus
erat simpliciter extra domum. ut iam dictum est; sed erat extra locum ubi Christus
illudebatur in quodam atrio quo erat ignis accensus in medio. Namque
dicitur Luce. xxij. Et accessit ad eum una ancilla. De istis negationibus
petri videtur evangeliste diversimode scribere: maxime de secunda
et tertia. quia de secunda dicitur hic quod fuit ad vocem ancille. Lucas autem du-
cit quod fuit ad vocem hominis. Joannes autem dicit quod fuit ad vocem pluri-
mum. Si militer de tertia dicit Joannes: quod fuit ad vocem unius qui erat cognatus illius
cuius petrus abscondit auriculam. Matheus autem hic dicit: quod fuit ad vo-
cem illorum qui stabant. Dicendum igitur quod principalis intentio euangelista
rum erat negatione trinam petri exprimere: et in hoc conueniunt omnes euangeli-
stae. Expressum est per personas accusantes petrum; non erat principalis
intentio eorum: sed tantum ex accidenti. tam non contrariatur in hoc quod
verisimile est: quod multi ad illa verba concurrebat circa petrum: et consimilia
verba proferebant ipsi accusando. et sic unus euangelista una personam
nominat. alius unam aliam vel plures. nec est ibi falsitas ratione dicta. Unde
detur autem similitudine historie: quod prima negatio sit facta ad vocem hostie
rie principaliter. Secunda ad vocem illorum qui stabant ad ignem. Fuerunt ta-
mem excitati ab aliis ancillis: propter quod matheus illam exprimit hic: et de
aliis tacet. quod autem hic dicitur quod facto est petro exente lanuam: intelligendu-
m est sic. scilicet se disponendo ad exitum: quia ad hunc erat prope ignem. ut dicit Joannes.
sed timens ne perciperetur volebat exire. Tertia autem negatio acta est mul-
tis eum accusantibus: inter quos principalis erat cognatus illius cuius
petrus abscondit auriculam. propter quod exprimit eum Joannes: de aliis tacen-
do. His dictis littera patet usque ad illum locum. Nam et loquela tua ma-
infestum te facit. Licet enim lingua hebreorum sit una: tamen aliquo modo
variabatur similitudinem provinciarum et ideo illi de galilea aliter lo-
quebantur aliquo modo: quelli qui erant de hierusalim. sicut lingua galli-
ca est una: et tamen aliter loquuntur illi qui sunt de picardia. quod illi qui ha-
bitant parisiis. et per talern varietatem potest percipi: unde aliquis sit orum
duo. sequitur. Tunc cepit detestare et iurare. In hoc significatur iuramen-
tum per execrationem. Et recordatus est petrus. Dominus enim
respergit petrum. ut dicitur Luce. xxij. Et ex hoc petrus recordatus est
de verbo christi quod dixerat eum negaturum: et ad penitentiam reductus
est. unde sequitur. Et egressus foras fleuit amare. Et ex tunc petrus
traxit in consuetudinem: ut a primo gallorum cantu usque ad horam ma-

tutinam staret in oratione: flens pro ista negatione. vt habetur in itine-
rario clementis.

Capitulum. xxvij.

m Ane autem facto: consilium inierūt oēs principes sacerdotū &
seniores populi aduersus Iesum: vt eum morti traderent. Et
vincutum adduxerūt eum: & tradiderunt pontio pilato presidi.

O stenso qualiter passio xp̄i fuit per iudeos inchoata: hic ostenditur
qui aliter fuit per ḡt̄les consumata. Etdividitur in duas partes: quia pri-
mo describitur ipsius xp̄i crudelis occisio. Secundo eius fidelis & deo-
tumulatio. ibi Cum sero factū esset. Prima adhuc in duas: quia p̄mo
describitur ipsius xp̄i unqua condemnatio. secūdo ipius sententie imque
executio. ibi Et post q̄ illuserūt ei. Prima in quattuor: quia primo descri-
bitur ipius xp̄i corā preside presentatio. Secundo ipsius presentati diligēs
interrogatio. ibi Jesus autē stetit. Tertio innocentie eius declaratio. ibi
Per diem autem solemnum. Quarto innocens condemnatio. ibi Vi-
dens autem pilatus. Prima adhuc in duas: quia primo describitur ipsi-
us xp̄i presentatio. vt dictum est. Secundo incidentaliter subditur iude-
desperatio. ibi Tunc videns. Circa primum dicitur sic. Mane autem
facto. Quia a media nocte vsq; ad illam horam illuserunt eum. conspu-
endo: & palmis cedendo vt visum est. Consilium inierūt. tc. Non enim
ex testimonij prehabitatis habebant aliquid vnde posset accusari coram
pilato sicut reus mortis: & ideo vltius consulebant qualiter eum sic di-
gnū mor̄e accusarent. vt patebit infra. sequitur. Et vincutus adduxerūt
eum. Illi enim qui reputabantur digni morte ducebantur coram iudi-
ce ligati. Etta viderunt pontio pilato presidi. Aliqui dicunt q̄ pilatus
erat proprium nomen eius compositum ex nomine matris que diceba-
tur pilā: et patris qui dicebatur atus. pontius autem cognomen eius: q̄
fuerat iudex missus a romanis ad insulam pontianam. hoc autem diffi-
se habetur in quadam legenda que vocatur aurea. sed quia ibi multa & i-
cuntur de hoc que videntur prima facie falsa: que propter prolixitatem
omitto. ideo alter dicendum: q̄ pontius erat nomine eius. quod patet ex
duobus: primo quia a postponitur cognomen & non preponitur proprio
nominī saltem decursu causa. Secundo quia hoc nomen satis commune ē
in Burgundia: vnde iste pilatus circa erat oriundus. erat enim natione
luggdunensis: vt dicit magister in historijs. Etidem dicit Josephus l. bro
antiquitat̄. pilatus autē erat eius cognomē. preses autem erat nomine
officii iuri: & dicitur a preside do q̄ p̄sideratiudeis ibidē missus a romāis

b iiij

¶ **V**ne videns iudas qui eum tradidit q̄ dāmatus esset; p̄ ei
tēta ductus retulit triginta argētos principib⁹ sacerdotū et
senioribus dicēns. Peccauit tradens sanguinem iustum. At illi dixerūt
Quid ad nos tu videris. Et projectis argenteis in templo recessit; et abi
ens laqueo se suspēdit. Principes autē sacerdotū acceptis argenteis di
xerunt. Non licet eos mittere in corbanam; quia p̄cīus sanguinis est.
Consilio autem initio emerunt ex illis agrum figuli in sepulturem pere
grinorum. propter hoc vocatus est ager ille acheldemach; hoc est ager
sanguinis usq; in hodiernum diem. Tunc impletum est quod dictum
est per hieremiam prophetam dicentem. Et acceperunt triginta argen
teos p̄cīus appreſiati quem appreſauerunt filijs israel; et deterunt
eos in agrum figuli; sicut constituit mihi de omīnis.

Hic incidentia ter subditur iude desperatio; cū dicitur. Tunc videns
iudas qui eum tradidit; q̄ dāmatus esset. Hec autē desperatio proces
sit ex duobus. primo ex magnitudine sceleris; tradendo ad mortem illū
cuius tantam sanctitatem expertus fuerat. Secundo quia damnationē
suam audierat xp̄c; vt dictū est ca. precedenti. quem sciebat prophetaz
verissimum. Penitentia ductus. Infructuosa tamen; quia erat sine spe
venie; sicut de his qm̄ sunt in inferno. Dicitur sapientie. v. dicentes mira
se penitentiam agentes. Retulit triginta argētos principibus. tc. Ex
quo patet q̄ cupiditas sua nihil valuit sibi. sequitur. Ad illi dixerūt. qd
ad nos. Quā dicas; non curamus si peccasti vel nō. Tu vides. Id
est ad te pertinet videre factū tuū. Et abiens laqueo se suspendit. Ex
desperatione; et in hoc plus peccauit q̄ in tradendo xp̄m. vt dicit hie
ronymus cui⁹ ratio est; qm̄ in traditione xp̄i peccauit contra eius huma
nitatem directe; sed in desperatione illa peccauit directe contra eius tui
nitatem quia contra infinitatem diuine misericordie. sequitur. Non li
cet eos mittere in corbanam. Corban hebraice idē est q̄ oblatio latine.
corbanā aūterat locus ad ponendū oblationes factas in templo pro re
paratione templi et alijs necessarijs. Magna igitur apparet sacerdotū ex
occasio q̄ occisionē xp̄i reputabat sibi licitaz; imo tanq̄ sacrificiū deoſa

cerent: et tamen preciū rētū sic nō elū reputabāt nefariū et int̄igrū applicari ad vīsus tēpli. Et silio aut̄ in toto emerūt ex eo agrū figuli. Quia ille cuius ager erat: figulus fuit. iteō sic ve catur: vel forte q̄z ibi erat terra apta ad facientū vasa sicilia. In sepliturā peregrinorū. Qui nō habe bāt propriū sepulchrū. Propter hoc vēcat⁹ est ager ille acbeldemach⁹. Hoc ē dei ordinatione factū est ad memorā perditiois iute: et past̄ onis xp̄i. Tūc impletū est quod dictū est per Hieremias. Quia sīm q̄ dicit Hieronymus. licet auctoritas sequēs nō sit in libro Hieremie quē habem⁹ tamē Hiero. vīdit auctoritatem istā de verbo ad vētū in quo dā libello hebray coq dicebatur esse Hieremie pp̄bete. multi enī: q̄ libri pp̄phetarū nō habentur: vel li Hieremiam non est de textu. vt vicit Hiero. Nec etiā in anti: quis libris ē: et tunc quod dicitur per pp̄bete intellige retebenus zac̄: aria. quia zaccharie. ii. habetur ista sententia: licet yeba aliquātūlū sunt mutata. Et accep̄erūt triginta argenteos preciū ap̄ preciati. Id est ipsius xp̄i. Quē ap̄ preciuerūt a filijs israel. Quia iſlud preciū fuit constitutū inter iuda et sacerdotes q̄ erant de filijs israel. Et tederūt eos in agrū figuli. Hoc est p̄ agro figuli. Sicut constituit mihi dñs. Hoc ē additū ab euangelista: quia ista p̄dicta erāt a deo p̄ordinata.

Iesus aut̄ stetit ante presidem: et interrogauit eum preses dices

Tu es rex iudeorū? Dicit illi jesus. Tūdies. Et cum accusa retur a principibus sacerdotū et seniorib⁹: nūbil respondit. Tunc dicit illi pilatus. Non audis quāta aduersum te dicūt testimonia? Et non re spondit ei ad vīlū m̄ verbum ita vt miraretur preses vehementer.

Hic ponitur ipius p̄sentati interrogatio. Id cuius evidentiā consiste randū: q̄ iudei accusauerūt xp̄i corā pilato et tribus vt habetur Luce xxiiij. Primi fuit q̄ subuertebat gentē iudeorū a cultu legis. Secundū q̄ auertebat populū redditiōe tributi imperatori romano. Tertiū q̄ dice bat se esse regē: et sic volebat sibi vīsurpare regnū. De p̄mo nō curauit pilatus: q̄ erat homo gētilis. et ideo non curabat de obliteratiōe seu viola tione iudeice legis. Sicūdū sc̄iebat esse falliū: q̄z audiuerat a xp̄o respon suz fūsiū iudeis. Reddite q̄ sunt cesaris cesari. cc. vt supra habitu ē. xxiij. De tertio aut̄ interrogavit ip̄m xp̄m q̄z cōtra imperat̄ē rē videbatur esse direcete: q̄ aliḡt diceret se esse rege iudeorūq̄ seruebāt imperatori romano sub tributo; ppter quod romani abstulerant. a iudeis nōmē regni a tēpore Nōp̄el. Et hoc est quod dicitur hic. Et interrogavit eū p̄les di. Tu es rex iudeorum? Dicit illi jesus: tu dicas scilicet veritatem; quia non

negauit se esse regem sed magis consensit. Veritatem exposuit dictu*s*
suum dicens. Regnum meū non est de hoc mundo vt habeatur Joannis
xvij. Et in hoc satisfecit pilato: quia regnū imperatoris esse non potest
nisi in hoc mundo. Et sic regnū xp̄i non erat contrariū imperatori. Et
cum iecularetur a p̄incipibus lacerdotum et senioribus. De alijs que
dicta sunt que expressius tanguntur. Luce. xxij. Nihil respondit. Tunc
quia manifeste falsa erant et responsione indigna: tunc quia volebat ad
implere illud quod erat scriptum de eo ut laye. lui. sicut agnus coram ton
dente se obmutescet et non aperiet os suum. Tunc dixit pilatus. zc. Ea
dem ratione non respondite et iterum quia nollebat impedire passionē
suā. Sequitur. Ita vt miraretur preses vehe. De xp̄i patientia sicut
cendo: cū omnia q̄cōtra eum dicebātur posset ex sufflare vno verbo.

p. Et diem autē solennē consueuerat p̄ses populo dimittere vnu
vinctū quē voluissent habebat autē tūc vinctū insignez q̄ dicebatur bara
bas. Cōgregatis ergo illis pilatus dixit. Quē vultis dimittā vobis bar
rabā an iesu*s* q̄ dicitur xp̄s? Sciebat enīz. q̄ per inuidiā tradidissentēū.

Hic consequenter ponitur innocētia xp̄i declaratio. Et primo ostēdi
tur eius innocētia. Secūdo iudeorū resistentia. ibi principis autē. Prima
in duas quinnocētia xp̄i primo declaratur de verbo iudicis. Secūdo ex
testimoniis sue vxoris. ibi sedēte autē Ad eundētia p̄me partis aduertēdū.
q̄ in suis iurez iudeorū cōcessit; erat romānis vt in solēnitate paschali du
mitteretur vnuus in carcere fūm voluntatē eorum in memoria libera
tionis eoru*s* de egypto. Quia in solēnitate paschali siebat in memoria illi⁹
beneficij. Pilatus autem sciebat eos cupidoz de obseruanda illa con
suetudine. Ex altera parte volebat christum liberare: ideo proposuit eis
opinionem dicens: q̄ liberaaret eis Iesum vel barrabam et nullum aliū.
Per hoc subtiliter credens liberare christū de consensu eorum. Quia non credebat aliquo modo q̄ peterent liberationem barrabe: quia erat
homocida et seditus et pessimus. vt habetur Luce vicesimo tertio. et
ideo credebat q̄ precligerent liberationem iesu. Et hoc est quod dicitur.
Per diem autē solēnem. Nō quēcumq; sed in solēnitate paschali: vt di
ctū est. Cōsueuerat preses p̄di. Dicitur autem hic insignis non nobili
tate generis sed et famositate sui criminis: quia et bonum ad mala trās
ferimus. vt dicitur quinto metaphysice: sicut aliquis dicitur bonus la
tro ita potest dici insignis sequitur. Quē vultis dimittam vobis barra
ba an iesu*s*. zc. Quasi diceret nulluz aliuz habebilis: et per hoc credebat

liberare Iesu; ut dictum est: cuius ratio subditur. Sciebat enim quod per iniuriam
deam tradidissent eum, quia publice arguebat vicia sacerdotum et phariseorum.

Sedete autem illo pro tribunali: misit ad eum uxor eius dicens. Nulli
et iusto illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum.

Hic declaratur innocencia Christi per testimonium uxoris pilati. Ad cuius
cuidetia sciendum quod diabolus qui captionem Christi procurauerat per iudeos:
per aliqua signa perpendit quod ipse esset vere Christus et per consequentia quod per
eius mortem spoliaretur infernus. Hoc autem percepit per eius patientiam
et per scripturarum impletionem. Et forte per sanctorum patrum in limbo existente
exultationem: et ideo mortem Christi impedire volebat per uxorem pilati: cuius
preces efficaces credebat in conspectu viri sui. Et hoc est quod dicitur hic.
Sedente autem eo pro tribunali. Judicando. scilicet Christum. Misit ad eum uxor eius
dicitur. n. t. et iii. illi. Quasi diceret nullo modo contenes eum: sed magis eum
dimittre. Multa enim. pa. sum per. vi. propter eum. Quia diabolus apparet
ruerat ei mouens ea terroribus ad liberationem Christi. Utrum autem talis apparitione
fuerit ei facta in somno vel vigilia expresse non habetur hic. Videatur
tamen quod fuerit ei facta in somno: per hoc quod hic dicitur per visum Christi
enim fuit presentatus pilato valde mane: ut dictum in principio huius
capituli. Et ideo probabile est quod uxor eius adhuc iacebat in lecto: quia
domine non solent ita mane surgere sicut viri sui.

Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt populis ut pe-
terent barabam: Iesum vero perderent. Respondens autem preses ait illis. Quae
vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt barabam. Dicit illis pila-
tus. Quid igitur faciat de Iesu quod dicitur Christus? Dicit oves: crucifigatur. At
illis preses: quod non malum fecit? At illi magis clamabat dicentes crucifigatur.
Descripta Christi innocencia. Hic subiungitur iudeorum resistentia in tantum
enim odiebat eum quod precelegerunt liberare hominem pestiferum ne Christus liberare
tur. et hoc est quod subditur hic. Principes sacerdotum et seniores persuas-
serunt populo falsas rationes inducendo. Ut peterent barabam. et patet
vulnus ibi. Quid non malum fecit? Quasi diceret non allegatis causam suffi-
cientem sue mortis. At illi magis clamabant. Per clamorem autem et
sumultum populi voluerunt obtinere quod non poterat habere per rationem
dicentes. Crucifigatur. Id est morte turpissima et acerbissima moriatur.

ii Idens autem pilatus quia nihil proficeret sed magis tumultu fieret accepta aqua lauit manus coram populo dicens. In nocens ego sum a sanguine huius iusti vos videntis. Et respondens vniuersus populus dixit. Sanguis eius super nos et super filios nostros. Tunc dimisit illis barbam; iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. Tunc milites presidis suscipientes iesum in pretorio congregauerunt ad eum vniuersam cohortem; et exuentes eum clamidem coccineam circundederunt ei. Et plectentes coronam de spinis posuerunt super caput eius: et arundinem in dextera eius: et genu flexo ante eum illudebant ei dicentes. Quae rex iudeorum: et expuentes in eum

Accepterunt arundinem et percutiebant caput eius.

Declarata christi innocentia ut visum est. Hic ponitur ipsius innocentis iniusta condemnatio: que processit ex parte iudicis ex timore nisi dimitteret eum contra clamorem populi accusareetur postea ad cesarem et hoc est quod dicitur hic. Videntes autem pylatus quod nihil proficeret ostendendo christi innocentiam ad eius liberationem. Sed magis tumultus fieret. Populi scilicet clamantis ad contrarium per seductionem sacerdotum ut visum est. Accepta aqua lauit manus coram populo. Ad hoc ut iudei totum peccatum super se acciperent: et ipse imunis esset a peccato, sed hoc non suffecit ad omnimodam eius excusationem, quia cu[m] esset iudeus tenebatur ex officio seruare iusticiam. Et ideo graui[er] peccauit faciendo contra eam: ad habendum populis auorem. minus tamen peccauit quod iudei: quia eius motuum fuit minus malum. Iudei enim ad occidendum christum moti sunt per rancorem et odium. pilatus autem propter timorem cesarlis: et saudem iudeorum habendam. Tunc dedit illis barba. Facta resp[on]sione a iudeis quod totum peccatum reciperet super se et filios suos. Iesum autem flagellatum tradidit eis, etc. Licet ista flagellatio christi ponatur hic post sentenciam iudicis: tamen fuit ante facta, ut habetur Joannis decimo nono. quia ad hanc intentionem cu[m] precepit pilatus flagellari tilludi: ut iudei essent faciat sanguine eius videntes eum sic puniuntur: etiam ultra condignum. Et ideo ponitur hic quasi per recapitulationem. Tunc milites. Ideo post flagellationem

immediate et ante sentenciam. Suscipientes lesum in pretorio. *zc.* Ut magis illi illuderent in loco patenti et coram multitudine. Et expuentes eum. Scilicet vestimentis suis. Clamidem coccineam. Id est rubeam in similitudinem purpurea qua vntuntur reges. Circundederunt illi. Ipm vestiendo. Et plectentes coronam de spinis. Id est uncis marinis ad modum spinarum acutis. Et ego qui hec scripsi: audiui a quo / dam qui fuerat ultra mare cum sancto Ludouico rege fratre: qd in litto re maris senserat pucturas unicorni per stellares intermetios. Posuerunt super caput eius. Pro similitudine corone regie. Et arundinem in dextra eius. Pro sceptro regio. Et genu flexo ante eum illudebant ei. Facto: Similiter et verbo. unde sequitur. Dicentes: auerex iudeorum. Quasi dicerent voluisti regnare et non potuisti. Et sice oratione accusacioni iudeorum respondebat. Et expuentes eum tanq; in personam contemptibilem et vilem. Acceperunt arundinem. De manu eius. Et percuciebant caput eius. Et ratione contemptus: et ratione doloris infundendi. quia ex tali percussione aculei corone intrabant caput eius.

e *T* postq; illuserunt ei exuerunt eum clamidem: et induerunt eum vestimentis eius; et duxerunt eū ut crucifigerent. Exeūtes aut inuenierūt hominē cyreneū nomine symonē hūc angariauerūt ut tolleret cruceū eius. Et venerunt in locum q; dicitur golgota: quod ē cauarie locus.

Postq; descripta est ipsius christi condemnatio iniusta. Hic ponitur unica sententia execucio: et primo ponitur ipsius xp̄i iudicati crucifixio. Secundo crucifixi illusio. ibi preterentes. Tertio illius expiratio. ibi a se p̄ta aut hora. Circa xp̄i crucifixionē quattuor tanguntur. loci vilitas, iudeorum crudelitas. ibi et dederit. militū cupiditas. ibi postq; aut. latronū societas. ibi tunc crucifixi sunt. Circa primū dicit sic. Et postq; illuserūt ei exue. eū clami. Quia clamidem illam coccineā imposuerant sibi soluz ad illudendū eum sicut reges fassum. Et induerunt eū vestibus eius. Quibus spoliauerant eum ut predictum est. Et hoc fecerunt ut ducerent ad mortem magis cognosceretur in propria veste qd in aliena. Exentes autē inuenie. *zc.* Hoc non est cōtra id quod dicitur Joan. *xix.* Et baulans sibi crucē. *zc.* Ipse enī primo portauit crucem suam quando e exp̄uit de domo pilati. vt dicit Joan. Sed quia erat fatigatus ex precedenti labore leuijs et vigilijs. Ideo milites cogerunt symonem ad portandum ei⁹ crucē: vt cicus posset venire ad locū crucifixiōis ut dicitur hic. Et venerūt i locū q; dicitur golgota quod ē callo. Ille loc⁹ nō ē sic nō

natus a caluaria et de ibi sepultus: ut dicunt aliqui. quia adam fuit sepultus
in membro: ut habetur iosue. xiiij. propter q̄ embro dicebatur antiquitus
carriatharbe. i. cuias quattuor quia quattuor magni patriarche sunt ibi
sepulti cū uxoribus suis. s. adam et euā abrahā et sara; ysaac et rebecca; ia
cob et rya. Dicitur ergo caluarie locus q̄ locus ille erat plenus capitib⁹
mortuorū qui ibi decollabantur: quia ibi malefactores puniebantur. et
sic patet loci vilitas in quo christus crucifixus est.

e. **D**ederunt ei vinum bibere cum felle mixtum. et cum gui
stasset noluit bibere.

Hic consequenter ponitur usodeorum crudelitas: cum dicitur. Et de
derunt ei vinū cū felle mixtum. Joannes aut̄ dicit: q̄ dederunt ei acetum.
Ad evidentiam aut̄ huius considerandum. q̄ aliqui dicunt hoc esse factum
ut citius moreretur. et sic milites de eius custodia citius expediretur. q̄
dehebanteum custodire quousq; expirasset. Dicunt enim: n̄ q̄ existentes in
tormento si potentur acetō citius moriuntur; sed hoc non videtur multuz
probabile: quia acetū est frigidum: et per cōsequens videtur magis mor
tem talium differre. propter quod aliter dicendum est. Scribitur enim in
quoddā libro hebraico: qui apud eos intitulatur liber iudicij ordinarij
q̄ quia salomon dixerat prouerbiorū. xxxj. Date siceram. Id est potum
inebriatiū merentibus: et vinū his qui amaro sunt animo: ut bibant et
obliviscantur egestatis suę: et doloris sui non recordentur amplius. ideo
ex occasione huius verbi seniores iudeorū statuerāt: ut condēnatis ad
mortem daretur vinum aromaticū ad bibendum: ut facilius tollerarent
passionem. In hierusalem autem erant matrone deuote et compassione
que hoc vinum dabante deuotione. Iudei ergo ex nimia crudelitate
moti tale vinum datū pro xp̄o et alijs duobus cum eo crucifixis accepe
runt sibi sīm q̄ dictū erat. Almos. ij. vinum damnatorū bibebat. et in loco
eius posuerunt acetū cum felle mixtum. Et cuz gustassent noluit bibere.
Marcus dicit. et non accepit: quia non accepit ad bibendum: sed solum
ad gustandum modicū: ut sic impleretur in eo quod scriptū est in ps. Dei
derunt in escam meam sel: et in siti meo potauerunt me aceto.

p. **O**st q̄ autem crucifixerunt eum: diuiserunt vestimenta eius
sortem mittentes. ut impleretur quod dictum est per prophe
tā dicentē. Diuiserūt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserūt
sortem. Et sedētē seruabant eum. Et imposuerunt super caput eius cau

sam ipsius scriptam. Hic est iesus rex iudeorum.

Hic ponitur mil: cum crucifigentium cupiditas: in hoc quod abstulerunt sibi vestimenta sua omnia: cum tamen damnatis ad mortem dimittatur aliquid vestimentum ad carnis sue operem: tuz. Et hoc est quod dicitur. Diuiserunt sibi vestimentacius. In quattuor partes hinc q' dici missentes. Ita sors fuit missa super tunicam dominum consuliens: que erat facta quasi reticulato opere: et ideo non poterat benedictio: cuz non haberet aliquam suturam: et ideo misserunt sortes quis haberet eam inter eis. Secundouz hiero. studiō est in textu mathei: nec est in antiquis libris sed tantū in euangelio iohannis. Expositio tamen huius auctoratis pater ex dictis. Et sedentez ser. eū. Ne aliquis raperet eum de cruce. Et imposuerūt super caput eius causam ipsius scriptam. Iste erat modus iudeoruz: q' super capita crucifixorum ponebatur causa condemnatio nis ipsorum. Ipse autem accusatus fuerat q' sibi volebat usurpare regnum iudeorum ut visum est.

Iunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus a dextris: et unus a sinistris.

Hic describitur latronū societas. Ad hoc enim crucifixi sunt cū xp̄o ex intentione iudeoruz: vt xp̄s videretur participes et magister in malefactis eorum: sed ex intentione dei hoc permittens factus est: vt impliretur quod de xp̄o scriptus erat. Ysaie. lviij. Et cū sceleratis reputatus est:

Prettereentes autem blasphemabant eum: mouētes capita sua et dicentes. Vah qui destruis templum dei: et in triduo illud reedificas: saluat te ipsum. Si filius dei es: descend de cruce. Si militer et principes sacerdotum illudentes cum scribis et senioribus: dicebant. Alios saluos fecit seipsum non potest saluum facere. Si rex ista ei est descendat nunc de cruce: et credimus ei. Confidit in deo: liberet nunc eum si vult. Dixit enim: quia filius dei sum. Id ipsum autem et latrones qui crucifixi erant cum eo: improperebant ei.

Hic describitur ipsius christi crucifixi derisio; quia primo fuit derisus
a pretereuntibus; hoc est a vulgaribus hominibus circa locum crucis
concurrentibus; dicentibus. Vab. Interiectio est insultantis seu deride-
tis. Qui destruis templum dei. tc. Imponebant enim sibi qd hoc dixe-
rat; sed hoc falsum erat. vt vobis est ea. precedenti. Salua teme ipsum.
Quasi dicerent; non potes. ex quo patet. falsitas tua. Secundo fuit deri-
sus a sacerdotibus; et hoc est quod dicitur. Similiter et principes sa. il/
lu. cui scribis. Id est legis peritis. Et senioribus. Id est iudicibus ordi-
nariis. Dicebant; alios saluos fecit. Quasi dicat non est verum; quia
si posset facere talia; saluaret semetipsus. Sirex israel est. Non quicqz
sed messias promissus in lege. Descendat nunc de cruce. Quia alij re-
ges non possent talia facere. Et credimus ei. Falsi dixerunt; quia ma-
iora fecit quando lazaram suscitauit; et quanto post mortem de sepulchro
surrexit. Etiamen non crediderunt ei. Tertio fuit derisus a latronibus.
ethoc est quod dicitur. Id ipsi. Id est verba premissa. Et la. impo. eu.
Contrarium videtur Luce. xxiiij. vbi dicitur. qd unus increpabat eum;
alter autem rogabat eum dicens. Domine memento mei dum veneris
in regnum tuum. Dicendum qd matheus loquitur sicut modum loquendi
quo societas dicitur aliquid facere quanto unius de societate hoc facit.
Vel aliter dicendum qd yter qz impropereant pro christo; sed alter videt
postea pacientiam christi penituit et misericordiam petiit; et sic inuenit.

s Extra autem hora tenebre facte sunt super uniuersam terram
usqz ad horam nonam. Et circa horam nonam clamauit ie-
sus voce magna dicens. Heli heli lamazabatani; hoc est deus meus;
deus meus; vt quid dereliquisti me. Quidam autem illic stantes et
audientes dicebant; heliam vocat iste. Et cōtinuo currens unus qd eis
acceptam spongiam impleuit aceto et imposuit arundini et dabat eis bibe-
re. Leteri vero dicebant; sine videamus an ventiat helias liberans euz.
Iesus autem iterum clamans voce magna emisit spiritum.

Hie consequenter describitur ipsius Christi crucifixi et derisi exspiratio.
vbi primo notatur perturbatio elementorum quasi christo morienti co-
patienti. Secundo confessio assistenti. ibi cetero sunt. Prima in duas
qz primo describitur perturbatio corpori superiori. Secundo inferiori

ibi. et ecce velū. Circa primū dicit sic. A septa horatenebre facte sunt. *zc.*
Hieronymus dicit super istuz locū: q̄ iste tenebre fuerūt facte per retrac-
tionēz radiorū solis diuina virtute. Origines aut̄ dicit q̄ hoc factū est
per interpositionem nubiū densarum. Sed in hoc magis cretentū est
Dyoniso qui dicit in epistola ad Policarpū: hoc fuisse per interpositio-
nē lune inter terrā et solem sicut fuit in eclipsi solis: et ibidem dicit: q̄ ipse
hoc vidit tunc existens in egypto ubi est aeris puritas: q̄ rarissime sunt
ibi nubes et pluiae. Propter quod talia potuit tunc magis perpendere
vidit ergo ut dicit lunam ab oriente ascentē versus meridiē: et suppo-
nentē se soli. Hieronym⁹ aut̄ et Origenes nō loquuntur de illa eclipsi as-
serendo q̄ sic fuerit ut dicunt: sed potuit sic fieri. Ex dictis patet q̄ illa ecli-
psis nō potuit naturalis esse sed miraculosa. et hoc multipliciter. Primo
q̄ luna erat. *xy.* vt patuit capitulo precedēti: et tunc luna distabat a sole
per diametrum celi: eclipsis aut̄ solis non potest fieri naturaliter nisi tem-
pore coniunctionis solis et lune. Propter quod dicit dionysius q̄ mira-
batur: quia non erat tempus conueniens ad talem coniunctionē. Secū-
dum miraculum fuit: ibi quia transacta eclipsi luna retinet ad orientem: ita
quod in vepere fuit in oriente sole existente in occidente: et sic orbis eoui-
sunt ad pristinum statim restituti. Et certum miraculum fuit quia pars ori-
entalis solis primo fuit obscurata: et iterū: ultimo illuminata. Contrario
aut̄ modo sit in eclipsi naturali. Super vniuer. ter. Dic accipitur pars
propto: celi: plisis enī solis nō potesse vniuersalis: et propter hoc quādo dici
tur super vniueria et terrā. intelligēdū est de terrā tērē. Usq; ad horā no-
nā. Ex quo patet: luna fuit immobilis sub sole per tres horas: et hoc fu-
it quartū miraculū illi⁹ eclipsis. Nā in naturali eclipsi luna cōtinue mo-
uetur sub sole. Et circa horā. no. cla. iesus vo. magna dices. Heli bel. la-
maza. Hel. in hebreo idē est quod deus: iota littera hebraya adiuncta
facit signare cū hoc meus: et ideo heli idē est q̄ deus meus. lama vna di-
ctio est per se: et idē valet q̄ quare in latino. zhabathani nō est vera littera:
quia nō significat idē q̄ dereliquisti me: sed debet p̄poni ibi qdaz littera
q̄ vocatur ayin: et sonat sicut a formātū in gutture: vnde debet sic scribi
Zhabathani: et tunc significat idē q̄ dereliquisti me: sed perignorantia scri-
ptorū corrupta est littera in latinis libris. Dicit aut̄ xp̄s se derelictū atē co-
patre qui a dimisitbat eum in manibus occidentium. Quidam autem
illigē stantes. Scilicet milites ipsum custodientes: qui erant gentiles: pro-
pter quod lingua hebraicam ignorabant dicebant. Heliām vocat ille.
Littera patent vslq; ibi. Iesus aut̄ iterū clamans voce magna emisit
spiritū. Ex quo patet q̄ illa vox non fuit naturalis: sed miraculosa. quia
homo magno cruciatu et lōgo affactus: et ex tali afflictione morū sic pro-
ximus: non posset sic clamare virtute nature.

e Ecce velum templi scissum est in duas partes: a summo usq; deorsum. Et terra mota est: et petre scisse sunt: et multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt. Et exentes de monumentis post resurrectionem eius: venerunt in sanctam civitatem: et apparuerunt multis.

Hic secundo declaratur perturbatio elementorum inferiorum: quia ad motum terre et aeris velum templi scissum est. Illud autem velum erat sibi aliquos in introitu templi: prohibens aspectum eorum que erant intra templum. Et ideo per talem scissionem declarata est impletio veritatis in morte Christi: que latebat in figuris veteris testamenti. Secundus alios vero non fuit velum quod erat in introitu templi: sed velum quod erat intra templum: inter sanctum et sanctum sanctorum. Et scissio eius ita significat quod prius dictum est: et hoc dicunt communius doctores. De viroque vero velo dictum fuit plenius exodi. xxvi. Et terra mota est. Quia si non potens sustinere mortem Christi. Et petre scisse sunt. In signum huius quod cor da quantumcumque dura deberet Christo morienti compati. Et monumenta aperta sunt. Ex terremotu ad denotandum quod resurrectione Christi propinquia erat: et aliorum cum ipso resurgentium. Et multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt. Non tunc quando monumenta aperta sunt scilicet hora mortis Christi: sed postea quando surrexit: quia cum eo surrexerunt tantumque testes sue resurrectionis. et hoc est quod subditur. Et exiit de morte post resurrectionem eius. id est Christi. Venerunt in sanctam civitatem iudeis hierusalem quod cebatur sancta propter templum diuino cultui deputatum quod erat ibi. Et apparuerunt multis. Ad declarationem dominice resurrectionis.

c Enturio autem et qui cum eo erant custodientes Iesum viso terremotu et his que fiebant: tunc muerunt valde dicentes. Ne resilius dei erat iste. Erant autem ibi mulieres multe a longe que secute erant Iesum a Galilea ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene et Maria Iacobii: et Ioseph mater: et mater filiorum Zebedei.

Hic ponitur assidentium confessio. Et primo centurionis et sue sociatis que videntes signa predicta in morte Christi confessi sunt veritatez sive

diuinitatis dicentes. Vere filius dei erat iste. Et per consequens eius
dem nature cum eo. Secundum ponitur confessio mulierum et cuiusdam
que confitebantur eum facti in quantu[m] assistebat ipsi morienti: quod no[n]
audiebant facere apostoli: quia solus Joannes legitur ibi stetisse: et hoc
est quod dicitur. Erant autem ibi mulieres multe a longe. L[oc]trinu[m]
videtur Joan. xix. ubi dicitur q[uod] stabant iuxta crucem. Dicent uero q[uod] erat
longe respectu militum xpm crucifigentium et custodientium. Sed pro
pe erant respectraliorum astantiu[m]: no[n] erant enim ita longe quin possent
eum loquentem audire quod dixit matris sue: mulier ecce filius tuus
zc. Que secute erant iesum a galilea. Ex deuotione quam habebat ad
audiendum verbum eius. Ministrantes ei. Necessaria vite sue te facil
itatibus suis. Iste enim erat mos iudeorum: q[uod] necessaria vite ac ministra
bant doctoribus. Inter quas erat maria magdalene. Sic enim nata a
magdalo castello. Et maria iacob: et ioseph: mater. Ita erat soror ma
rie matris christi. Et mater filioru[m] zebetei. scilicet Jacobi et Iannus.

c. **V**maut sero factum esset: venit quidam homo diues ab art
mathia nomine ioseph: qui et ipse discipulus erat iesu. Hic aci
cessit ad pilatum et petijt corpus iesu. Tunc pilatus iussit reddi corpus
et accepto corpore ioseph inuoluit illud in sindone munda: et posuit illud
in monumento suo nouo quod exciderat in petra. Et adiuoluit saxum
magnum ad hostium monumentiz abiit. Erata uitezibi maria magda
lene: et altera maria: sedentes contra sepulchrum.

Hic describit ipsius christi mortui deuota tumulatio. ubi duo ponun
tur. Primum est sepulchru[m] deuotio. Secundu[m] iudeorum malignantu[m]
machinatio. ubi altera autem die. Et capimur aduententu[m]: q[uod] licet mo[s]
xpi fuerit ignominiosa: ut patet ex predictis. sepultura tamen eius fuit no
bilis et sumptuosa. Lulis ratio est: quia passibilitate et humanitatem as
sumpsit xps propter nostram redēptionem. Et ideo ipsa completa in sua
morte: predicta debuerunt cessare: et ea que sequebantur quodam mor
to ad gloriam sue resurrectionis pertinere. Utrumq[ue] autem fuerat pre
dictus per say propheta de turpitudine mortis eius ysaye. liij. Tancop
ouis ad occisionem ducetur. zc. et sequitur ibidem. Cum iceleratis re
putatus est. De nobilitate sepulture eius ticiatur ysaye. xj. Radix iesie

qui statim signum populorum ipsum gentes deprecabuntur; et erit sepulchrum eius gloriosum. Hoc est ergo quod dicitur hic. Cum sero factum esset. Quia circa vespera serie sexte depositus est de cruce. Venit qui dam homodives. Et propter hoc potuit de facili accedere ad pilatum et quia erat nobilis et unus de curia ut habetur Luc. xxliij. Ab arimathea. Ita est cuitasque primo regum dicitur ramathae. De qua fuit orationis samuel. Nomen ioseph. Nomen autem eius exprimitur quod erat homo famosus. Qui igit discipulis erat iesu. Occulte tamen ne expelleretur de synagoga; quia enim quod dicitur Joannis. xii. Ex principibus multi crediderunt in iesum sed propter phariseos non confitebatur ne de synagoga eiscerentur. Hic accessit ad pilatum. Deposito enim timore consideranter petiit corpus iesu ad sepelientium honorifice. Tunc pilatus iussit reddi corpus. Tum quia ioseph erat homo valens et nobilis propter quod pilatus petitione eius voluit acquiescere: tum quia sciebat Christum crucifixum iniuste. Et accepto corpore ioseph inuoluit illud in sindone munda. Hoc est in panno lineo mundo: propter quod corpus Christi non consecratur in altari super pavimentum sericum sed lineum: quia corpus Christi in sepulchro tali panno fuerat inuolutum. Et posuit illud in monumento. scilicet quod erat sumptuose factum. Nono. quia si aliquis fuisset ibi ante sepultus et cum mari posset audiens quod ille surrexisset et non Christus. Quod exciderat in petra. Eadem ratione factum est hoc ne si Christus fuisset sepultus in terra dicaretur a iudeis: quod discipuli rapuerunt corpus eius fodientes in terra de subtus per viam subterraneam. Et aduolunt sarcinam in ignum. Quod non posset defacili amoueri ne aliquis veniens posset rapere corpus Christi. Ad hostium monumentum. Monumentum illud factum erat ad medium cuiusdam domucule in cuius medio erat sepulchrum: et in domuncula erat quoddam hostiolum ad habendum illuc ingressum. Erat autem ibi magdalene et altera maria. Assistentes sepelientibus Christum ex deuotione. ad videlicum quater possent reuertiri ad ipsum inungendum.

8. Litera autem die que est post parasecum: conuenerunt principes sacerdotum et pharisei ad pilatum dicentes. Domine recordati sumus: quia seductor ille dixit adhuc viues: post tres dies resurgam. Iube ergo custodi sepulchrum usque in tertium diem: ne sorte revertant discipulie eius et surrentur eum et dicant plebi surrexit a mortuis; et

erit nouissimus error: peior priore. At illis pilatus: habetis custodie; ille custodite sicut scitis. Illi autem abeentes munierunt sepulchrum signantes lapidem cum custodibus.

Hic ponitur iudeorum machinatio: quia impetraverunt custodiri sepulchrum ne discipuli christi raperent corpus eius et diuulgarent eum resur rexisse. Sed quia non est consilium contra teum. ut dicitur proverbiu m. xxij. ideo factum iudeorum magis fecit ad oppositiu m. scilicet ad certitudinem de munice resurrectionis quia ab ipsis custodibus testificata est ut habetur sequenti capitulo. Et hoc est magnum scilicet habere testimoniuni ab aduersariis. Dicit ergo. Altera die que est post parascenem Id est sabbato: qui feria sexta in qua passus est christus dicta est parascenes. id est preparatio: quia illa die parabantur cibaria pro sequenti die. In crastino igitur dominice passionis. Conuenerunt principes sacerdotum et pharisei ad pilatum. et patet ysqzibi. At illis pilatus habetis custodiā. Id est concedo accipiatis milites ad custodiendum eum pro voluntate vestra. Illi autem abeentes munierunt sepulchru m. Militibus armatis. Signantes lapidem. Sigillo suo ne aliquis possit ingredi si ne scitu eorum.

Deo gratias.

Impressum Salmantice per Joannem gyssler Almanum de Silgēstat Anno salutis. M.cccc.ii. die vero Januarij penultima,

